

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ;

Ο Επίτροπος για την προστασία από τις διακρίσεις στηρίζει τους ανθρώπους που αντιμετωπίζουν διακρίσεις. Επίτροπος δύναται:

- να εξετάσει τις καταγγελίες και να επιβάλει κυρώσεις εναντίον αυτών που πράττουν διακρίσεις εις βάρος άλλων
- να ενημερώσει τους πολίτες για τα δικαιώματά τους
- να βοηθήσει τους ανθρώπους να απολαμβάνουν το δικαίωμά τους στην ισότητα και στην μη διαφορετική μεταχείριση
- να δημοσιεύει εκθέσεις και να κάνει συστάσεις για κάθε ζήτημα σχετικά με τις διακρίσεις

ΠΟΙΟΣ ΕΧΕΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΑΠΕΥΘΥΝΘΕΙ ΣΤΟΝ ΕΠΙΤΡΟΠΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ;

Όποιος πιστεύει ότι ήταν θύμα διακρίσεων, που θεωρεί ότι κάποιος άλλος υφίσταται διακρίσεις ή που θέλει να θέσει ερωτήσεις σχετικά με τις διακρίσεις μπορεί να απευθυνθεί στον Επίτροπο για την προστασία από τις διακρίσεις.

ΠΩΣ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΩ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ;

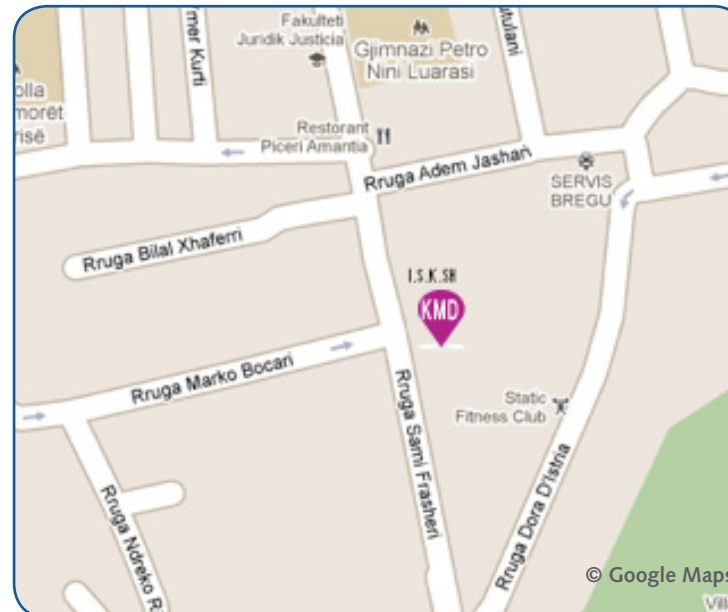
Με τον Επίτροπο για την Προστασία από τις Διακρίσεις μπορεί να έρθει κανείς σε επαφή με

τηλέφωνο, αποστέλλοντας φαξ - ή επικοινωνώντας με τον Επίτροπο για την προστασία από τις διακρίσεις στη ηλεκτρονική διεύθυνση www.kmd.al. Μπορείτε να κλείσετε, επίσης, συνάντηση με το Γραφείο του Επιτρόπου για την Προστασία κατά των Διακρίσεων για μια προσωπική συνομιλία.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

Οδός: Sami Frashëri, Αρ. 10, Δεύτερος όροφος,
Τίρανα
Ταχυδρομικός κώδικας 1019
Τηλ.: + 355 4243 1078
Φαξ: + 355 4243 1077
E-mail: info@kmd.al
web: www.kmd.al

Χάρτης

Τίρανα 2011

**Ο ΝΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ
ΤΙΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ**

Στις 13 Μαρτίου 2010 τέθηκε σε ισχύ ο **Νόμος περί Προστασίας κατά των Διακρίσεων**. Ο νόμος αυτός έχει ως στόχο την πρόληψη και την απαγόρευση των διακρίσεων. Ο νόμος ορίζει επίσης τις έννομες συνέπειες σε περιπτώσεις διακρίσεων και προβλέπει μηχανισμούς για την παρακολούθηση των καταγγελιών. Για να διασφαλισθεί η αποτελεσματική προστασία από τις διακρίσεις, ο Νόμος προβλέπει την ίδρυση του γραφείου του **Επιτρόπου για την Προστασία από τις Διακρίσεις**, ως ανεξάρτητου φορέα, με έδρα την πόλη των Τιράνων, που του ανατίθενται εκ του νόμου το έργο της προστασίας και προώθησης της αρχής της ισότητας.

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΙΣΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ

Το δικαίωμα στην ισότητα και στην μη διαφορετική μεταχείριση σημαίνει πώς, κανείς δεν πρέπει να υφίστανται διακρίσεις λόγω της φυλής, του φύλου, της θρησκείας, των πολιτικών πεποιθήσεων, της αναπηρίας, του σεξουαλικού προσανατολισμού ή λόγω οποιασδήποτε άλλης αιτίας.

Σημαίνει επίσης πώς κάθε άτομο πρέπει να είναι σε θέση να απολαμβάνει τα θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες κατά τον ίδιο τρόπο με τους άλλους και ότι το άτομο πρέπει να προστατεύεται από τις διακρίσεις μέσω των νόμων και των αποτελεσματικών πολιτικών.

Το δικαίωμα της ισότητας και της μη διαφορετικής μεταχείρισης δεν απαγορεύει καθ' αυτού την

διαφορετική μεταχείριση. Ως διάκριση νοείται η *αδικοιολόγητη* διαφορετική μεταχείριση και ως εκ τούτου απαγορεύεται.

Οι διακρίσεις εμφανίζονται σε διάφορες μορφές. Όταν ένα πρόσωπο ή ομάδα προσώπων αντιμετωπίζονται λιγότερα ευνοϊκά από ένα άλλο πρόσωπο ή άλλη ομάδα προσώπων που βρίσκονται σε παρόμοια κατάσταση, έχουμε να κάνουμε με την άμεση διάκριση. Τέτοια είναι, για παράδειγμα, η περίπτωση που μια γυναίκα λαμβάνει χαμηλότερη αμοιβή από έναν συνάδελφό της για ίδια εργασία.

Έμμεση διάκριση έχουμε στην περίπτωση συμπεριφορών φαινομενικά αμερόληπτων, αλλά με αρνητικές συνέπειες για συγκεκριμένα άτομα. Ωστόσο, αυτού του είδους οι διακρίσεις απαγορεύονται μόνον όταν η διαφορετική μεταχείριση δεν δικαιολογείται αντικειμενικά από ένα θεμιτό στόχο ή όταν τα μέσα επίτευξης αυτού του στόχου δεν είναι κατάλληλα, αναγκαία ή ανάλογα με την κατάσταση που τα προκάλεσε. Για παράδειγμα, σε ένα κατάστημα που δεν επιτρέπονται τα σκυλιά εν γένει (συνήθης πρακτική) και ως εκ τούτου απαγορεύει ακόμη και σε ένα τυφλό άτομο να εισέλθει στο κατάστημα με τον σκύλο του, αυτό θεωρείται έμμεση διάκριση, καθώς έχει βλαβερές συνέπειες για το πρόσωπο, οι οποίες δεν μπορούν να δικαιολογηθούν. Ένα άλλο παράδειγμα έμμεσης διάκρισης έχουμε στην περίπτωση ενός εργοδότη που απαιτεί εμπειρία εργασίας, εννοώντας χρονικά αδιάκοπη και συνεχή εργασία, από οποιοδήποτε πρόσωπο (ουδέτερο κριτήριο). Ωστόσο, το εν λόγω κριτήριο θα έχει δυσμενείς συνέπειες για τις γυναίκες, που είναι πιο πιθανό να έχουν πάρει άδεια γέννας ως γονείς.

Η παρενόχληση είναι η ανεπιθύμητη συμπεριφορά

που έχει ως στόχο ή αποτέλεσμα την προσβολή της αξιοπρέπειας άλλου προσώπου. Παραδείγματα παρενόχλησης έχουμε στις περιπτώσεις πχ ανδρών που κουβεντιάζουν μεταξύ τους υπονοώντας ανήθικες προτάσεις, παρουσία μιας γυναίκας - ή όταν κάποιος γίνει περίγελος στην εργασία του μετά από την ανακάλυψη από τους συναδέλφους του ότι είναι ομοφυλόφιλος.

Παράνομη διάκριση είναι και η **άρνηση εύλογων προσαρμογών ή τροποποιήσεων απαραίτητων** για να ασκούν και να απολαμβάνουν τα δικαιώματά τους τα άτομα με αναπηρίες όπως και οι άλλοι.

Θα ήταν παράνομη διάκριση, για παράδειγμα, αν ένας νέος εργαζόμενος ο οποίος χρησιμοποιεί αναπηρικό καρότσι ειδοποιεί τον εργοδότη πως το γραφείο του δεν ταιριάζει με το καρότσι και για αυτό το λόγο δυσκολεύεται στη δουλειά και ο εργοδότης αρνείται να το αλλάξει με έναν άλλο κατάλληλο για την περίπτωση του.

ΣΕ ΠΟΙΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ ΠΑΡΕΧΕΙ Ο ΝΟΜΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ;

Ο νόμος για την προστασία από τις διακρίσεις παρέχει προστασία σε άτομα που υφίστανται διακρίσεις για διάφορους λόγους, συμπεριλαμβανομένων των διακρίσεων λόγω της εθνικότητας, φύλου, θρησκείας, αναπηρίας, ηλικίας ή σεξουαλικού προσανατολισμού σε οποιαδήποτε περιοχή της ιδιωτικής και δημόσιας ζωής. Έτσι, ο νόμος αυτός εστιάζεται στην προστασία κατά των διακρίσεων στην απασχόληση, στην εκπαίδευση και στον τομέα παροχής των αγαθών και υπηρεσιών.